

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2008 *** ROČNÍK IX.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

„Není nic smutnějšího než pohled na „pana spisovatele“, jak obchází jednotlivé knihkupce se svými upocenými výtisky pod paží a doslova škemrá a žebrá, aby si od něho vzali do komise alespoň dva kousky.“

Milan Lajdar

Sněhová vločka

Snáším se tiše
z nebeské výše
až k tobě můj milý
Za malou chvíli
pohladím tě po vlasech
rozplynu se na tvých rtech
pošimrám tě na čele
do dlaně vlétnu ti nesměle
Možná - nevím, nevím ještě
Zbyde po mně kapka deště
a přece z toho nemám strach
Ráda ti roztaji na řasách

Hana Runčíková

OTEVŘENÝ DOPIS MILANA LAJDARA

Vážení přátelé, doporučuji si přečíst stránky <http://lajdar.bigblogger.lidovky.cz/c/8883/Otevreny-dopis.html>, na kterých královéhradecký autor a majitel nakladatelství **ML – Milan Lajdar** píše svůj otevřený dopis všem minulých, přítomným či budoucím spisovatelům. A musím říct, že s naprostou většinou jeho názorů musím souhlasit, protože, ač nevlastním nakladatelství, ale již jsem si většinou vlastním nákladem pár knížek vydal, dostávám na nejrůznějších setkáních podobné otázky jako on do svého nakladatelství.

Lajdar píše, že téměř každý týden dostává dopisy od nějakého nového autora, který se domnívá, že sepsal geniální dílo a rád by ho poskytl k vydání. On sám se rozhodl reagovat otevřeným dopisem, protože se nabídka autorů netenčí, ba naopak, a on nemá sílu odpovídat stále stejně, tak to činí otevřeným dopisem. Uvádá: „**Někdy odpovím, ale většinou ne, protože opravdu nemám čas ani chuť stále dokola psát to samé.**“ Nelze celý dopis přetisknout, ale některé jeho pasáže se pokusím vybrat, tak například:

„**Jak se zdá, po roce 1990 je papíru dost - na všechno! Knížek je nadbytek, ale čtenářů ubývá. Takže opravdu každý nakladatel musí pečlivě zvažovat, co vydá, aby na přeplněném trhu obstál. Obchodníci už velmi dobře vědí, že není problém cokoliv vyrobit, vytisknout či vydat, ale největším uměním je hotové „zboží“ v tvrdé konkurenci prosadit na trhu a prodat. I krásná literatura se zařadila mezi zboží a zcela podléhá principům trhu.**“

„**Samozřejmě existuje i několik nakladatelů, kteří jsou finančně soběstační a jejich vydané knížky je jakž takž uživí. Ti ale krásnou literaturu, beletrii či zcela neznámé autory příliš netisknou. Existují i nakladatelství, která slušně prosperují. Stačí mít v nakladatelské "stáji" svého Viewegha, Pawlowskou nebo Dana Browna.**“

„**Máme totiž obrovský hendikep - místní trh je zcela zanedbatelný a malý a ve Francii nebo v Americe se knížky v češtině příliš nečtou. Na druhou stranu dříve platilo: Co Čech, to muzikant. Dnes, nevím proč, platí: Co Čech, to spisovatel.**“

„**Pokud by někdo chtěl vydat za každou cenu svoji vlastní knížku, možné to však je. A vůbec se už nemusí doprošovat přídělu papíru, ani čekat, zda získá to správné razítko od tiskového**

dozoru - tedy od cenzora, jak tomu bylo dřív. Každý si může vydat cokoliv, a také se tak ve velkém měřítku děje. Musí splnit jedinou a hlavní podmínku - mít svého sponzora, nebo si knížku vydat vlastním nákladem. Zkrátka ji zafinancovat na 100 %. A je už na něm, zda ji vydá v nákladu 20 kusů, nebo 50.000 výtisků. Pak ji ovšem může rozdávat kolemjdoucím, protože neznámého autora, který nemá patřičnou reklamu a ještě lépe doporučení médií, téměř nikdo nečte. Samozřejmě existuje a vydává se mnoho chytrých a báječných knížek, ale ty obvykle živoří kdesi na okraji knihkupeckého i čtenářského zájmu a těch pár jedinců, kteří si ji rádi koupí a přečtou, nakladatele neuživí.“

„Není nic smutnějšího než pohled na "pana spisovatele", jak obchází jednotlivé knihkupce se svými upocenými výtisky pod paží a doslova škemrá a žebrá, aby si od něho vzali do komise alespoň dva kousky.“

„Závěrem svého dopisu se ptáte, zda nevíme o nějakém nakladatelství, kde by váš rukopis přečetli a vydali. Opravdu nevíme! A kdybychom nějakou spolehlivou informaci, kde nabídnuté knížky vydají, zaplatí pohádkové honoráře a vůbec jim nezáleží na tom, zda něco prodají, měli, asi bychom tam šli sami a strategickou informaci nikomu neprozradili. „

Tolik tedy ukázky z otevřeného dopisu Milana Lajdara, myslím si, že opravdu stojí za to, přečíst si dopis celý, pokud vás nějakým způsobem inspiruje, napište do Kobry svůj názor či postřeh.

Já mám stejnou zkušenost jako pan Lajdar, nakonec jsem to i pochopil a snažím se postavit na vlastní nohy, není to jednoduché a už vůbec ne ziskové. Nakonec podobnou zkušenost mají i ostatní, viz Teslíkova věta o tom, že někdo si koupí motorku a někdo si raději vydá sbírku básní.

Na druhou stranu by autor po přečtení tohoto dopisu musel rezignovat na své psaní a jít dělat něco užitečnějšího. Já to nakonec novým zájemcům o členství v LiSu říkám, že psaní je běh na dlouhou trať a řada adeptů to vzdá dřív než pořádně vyběhnou. Ale na druhou stranu je dobře, když se třeba začínající autoři sdruží a vydají si sborník či almanach vlastním nákladem nebo za přispění hodného sponzora. Takže na druhou stranu je dobře, že knížky i třeba v malých nákladech pro potěchu autora vůbec můžou vyjít. Třeba proto, že oni autoři budou kolem sebe šířit „kulturno“ tolik potřebné pro naši společnost v regionálních poměrech a občas vystrčí růžky kousek za hranice svého kraje.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V pátek 11.ledna 2008 vyšel v Nových Novinách článek Václava France Bezruč opět úřaduje, tentokrát v Nové Pace, o chystaném vystoupení LiSu v novopacké knihovně.
- V bulletinu Obce spisovatelů č. 44/2007 (prosinec 2007) je v článku Gratulujeme ... zmínka o ocenění Václava France na soutěži Literární Pegas v Mělníku.
- V bulletinu Obce spisovatelů č. 44/2007 (prosinec 2007) je v článku Miroslava Sígla V městě nad soutokem Vltavy a Labe verše zní vzpomenut i jičínský spolek LiS a jeho publikační činnost (ČAJ, KOBRA).
- Ve středu 16.ledna 2008 vystoupil Literární spolek LiS při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně s programem Přejde den aneb Jeden den poštovního úředníka Vladimíra Vaška v Místku v Městské knihovně v Nové Pace.
- V knize Medicínské historky z Královéhradecka (vydala Grada, autoři Ladislav Chrobák a Svatopluk Káš) jsou uvedeny i dvě historky podle námětu Václava France (Šlápl trochu vedle a Prostopášník).
- Ve Zdravotnických novinách č.3/2008 (ročník 57, vydáno 21.ledna 2008) vyšla upoutávka na knihu Václava France Něco na zub pro zubaře a jejich pacienty.
- V pátek 25.ledna 2008 vyšla v Nových Novinách fotografie s popisem V Pace úřadoval Petr Bezruč, která informovala o akci LiSu v novopacké knihovně 16.ledna 2008. Autor foto a popisu (zan).
- Schůzky LiSu ve středu 30.ledna 2008 se zúčastnila spisovatelka, autorka řady knih pro děti a mládež Ivona Březinová (viz v Kobře více).
- Únorové Prochoroviny přinášejí nominace na Jivínského Štefana. Mezi nominovanými je mnoho členů LiSu. (Pozvánka na akci na str.15.)
- Václav Franc se ve úterý 5.února 2008 zúčastnil autorského čtení v ZŠ ve Smidarech, kde představil žákům 8. a 9. třídy svoji tvorbu.

Václav

NENAJDETE NA PULTECH KNIHKUPECTVÍ

Od Nového roku začínám novou nepravidelnou „Kobří“ rubriku – Nenajdete na pultech knihkupectví. Chtěl bych se v ní věnovat knížkám, brožurkám či sbírkám, které byste marně hledali v běžném prodeji nebo v něm zaujímají pozici velmi okrajovou, pro knihkupce vlastně nezajímavou až nežádoucí.

Jedná se tituly vydané většinou v samizdatech autorem samým (někdy za přispěný laskavých sponzorů), mnohdy jen v malém nákladu, ale přesto si myslím, že si zaslouží, aby se o nich vědělo, aby se četly. A pokud budete mít zájem, kontaktujte jejich autora, který vám je jistě rád pošle.

BARVIČKY - Soňa HARASIMOVÁ

S tvorbou opavské autorky jsem se poprvé setkal na Literární Vysočině, kde získala nejvyšší ocenění. Následně jsem ji získal pro uveřejnění tvorby v našem ČAJi, kde se představila několika povídkami a nakonec se dostala i do výběru Silný kafe, které vyšlo před Vánoce 2007.

Soňa Harasimová na podzim 2007 vydala vlastním nákladem knížku BARVIČKY (tisk Printia Praha), ve které je uvedeno devět povídek a méně známé básně. Autorka si sama vytvořila i titulní stránku. Nechci se příliš rozepisovat o obsahu, protože některé uvedené povídky jste si sami mohli přečíst v ČAJi, ale obdivuji pozorovací talent Harasimové, smysl pro humor a umění zkratky, kde dokáže říct na malém prostoru vše důležité a potřebné pro povídku.

Barvičky vřele doporučuji a těším se na to, až autorka napíše nějaké svoje delší dílko, kde ještě více vynikne její hravost se slovy a nadsázka (viz vánoční povídka).

A vzhledem k nedostatku místa v Kobře, ale především proto, že Harasimová je jako básnička méně známá, dovolím si uveřejnit jako ochutnávku několik rozverných básniček:

MÓDNÍ SPORT

Na golfovém hřišti
míček kosti tříští,
divák tleská staccato.

Chabé činy, silná slova,
Hraje půlka Vidláková,
Dobrá rána nad zlato.

NELEHKÝ ŽIVOT

Potkal jsem dva ježky,
ukradli jim běžky,
že teď chodí pěšky.

Prej maj život těžký,
když v kožichu si blešky,
pouštěj metal těžký.

Knížku lze získat přímo od autorky (kontakt u Václava).

OTÁZKA PRO ... JIŘÍHO FIGURU

Jak se ti líbí jičínské časopisy KOBRA a ČAJ?

Jiří Figura:

Ti Jičíňáci, ti se maj,
mají KOBRU a ještě ČAJ :
a) KOBRA je více než dobrá
b) ČAJ - je i můj šálek čaje,
při čtení jsem vprostřed pozemského ráje.

Jen mne mrzí, že lobista Prochor ve Stockholmu vyhořel jako papír. Buď měl úplně prázdné ruce a nepostupoval napříč mezinárodním spektrem nebo zvolil nesprávný „tajming“. Lobovat pro Nobelovku roku 2015 je nejvyšší čas!

P.S. Myšlenky na boso:

Ženám je třeba vysvětlit, jak je fotbal vzrušující, když:

-dravý útočník bez zábran vniká do šestnáctky

-se tam často filmuje

-radost po vstřelení branky přechází do podoby gruppensexu

Pozdravuji všechny Jičíňáky, kteří jsou stmeleni KOBROU a ČAJEM. Věřím, že i v roce 2008 se uvidíme.

Jiří George Figura

SMRT PODLE MARKA

Jan Šebelka

Knihou libereckého autora Jana Šebelky, resp. třetí částí jeho volné trilogie, jsem se před časem v Kobře zabýval. Bohužel v četbě jeho knih jdu račím způsobem, a tak jsem se v knihovně dostal ke druhé části nazvané Smrt podle Marka. Setkal jsem se v ní opět s novinářem regionálního deníku, a tak trochu detektivem, Markem Kafkou, který vedle profesních peripetií, prožívá i milostné zvraty, má zálibu ve zkoumání utrpení lidí za 2.světové války v koncentračních táborech, a to všechno s humorem a nadsázkou Šebelkovi vlastní.

Autor dokáže opět čtenáře vtáhnout do děje, především tím, že píše o současných věcech bez růžových brýlí, ukazuje svět po roce 1989 takový jaký je, např. jak moc korumpuje lidi, cituji str.24:

"Tady jde totiž o to, že vy všichni kritici nám závidíte. Vy jste si nemohli nakoupit levné pozemky, protože jste o nich nevěděli. Vy tam nemůžete prosadit stavbu bytů, protože o ničem nerozhodujete. To děláme my. Nás zvolili občané v demokratických volbách a my zastupujeme jejich zájmy. A nejdíc se pochopitelně musíme starat o ty, kteří nám ve volbách do funkcí a křesel pomohli ..."

Šebelka např. na str. 105 píše:

" ... doufal, že v novém systému nebudou platit stranické legitimace, protekce a známosti, ale především zda člověk něco umí. Boží ty prostoto! Deset let po takzvané sametové revoluci vystoupily všechny neduhy komunistického režimu na povrch jako smetana na neodstředěném mléce. Co se dříve dělo v zájmu přibližlé ideologie, dnes běží dál díky touze po majetku."

Pokud jste z těchto dvou ukázek nabyli dojmu, že se jedná pouze o politický román, tak jste na omylu, novinář Kafka není žádný suchar, ale člověk z masa a kostí. V regionálním deníku dovede nadszednout nejen šéfredaktorku především rozhovorem s Xavierem Crementem, prožívá vztah s osmadvacetiletou milenkou Alenou a nakonec jeho experiment s plynovou troubou ..., ale to už bych prozrazoval moc.

Kniha je čtivá, napsaná svižně, bez zbytečných "slovních výplní", jde přímo "na nerv" a myslím si, že si zaslouží pozornost čtenářů. Jen netuším nakolik je román fikce a kolik procent tvoří realita Šebelkova života, ale zcela určitě autor má s hlavním hrdinou Markem řadu společných vlastností.

Takže doufám, že se časem propracuji k poslední, vlastně první knize trilogie (Případ spravedlivého vraha) a třeba vám o něm zase napíší.

Václav

Divadelní televizní pohlazení - CELEBRITY S.R.O.

V sobotu večer 12.ledna 2008 vysílala Česká televize na svém druhém programu v rámci cyklu Zveme vás do divadla hru Antonína Procházky Celebrity s.r.o. v nastudování plzeňského divadla J. K. Tyla.

A musím napsat, že jsem po čase opět viděl zajímavý pořad, humorný, ale trefně vystihující dnešní dobu. Hlavní hrdina Emil, herec malých rolí, miluje asistentku režie Janu, ale ta žije s hvězdným hercem Alanem, který by ale rád prožil noc s mladou herečkou Adélou, která se schází s režisérem, který žije se šéfkou zábavy. A ten celý blázelec se odehrává při přípravě nekonečného televizního seriálu Podej štěstí ruku, navíc dojde v průběhu natáčení ke kriminálnímu činu. A Emil jako náhodný svědek musí změnit svoji identitu, ale časem se do seriálu vrací, aby se stal jeho hlavní hvězdou.

Možná si řeknete, že to je jen další blázelec z těch všech nekonečných seriálů, ale omyl, hra současnou společnost nejen paroduje, ale ukazuje její hloupost (chcete-li blbost) v plné nahotě. Nekonečné seriály, muzikál Super Star Juro Jánošík, reality show Zabij si svého náhodného svědka atp., zkrátka virtuálně zplozený bulvární svět, kde je nám vštěpováno, že bychom měli tu či tu celebritu znát, abychom byli in, ve kterém je zločinec chráněn víc než obět, o praktikách televizní pseudozábavy, která je proto, aby upoutala diváka, schopna nabídnout cokoliv.

Zaujala mě i upoutávka v programu, že pořad není vhodný pro pravidelné diváky nekonečných seriálů a reality show.

Takže děkuji za příjemný divadelní zážitek!

Václav

BEZRUČ POČTVRTÉ, TENTOKRÁT V NOVÉ PACE

Ve středu 16.ledna se Literární spolek LiS představil již počtvrté se svým veleúspěšným pásmem veřejnosti, tentokrát v novopacké knihovně. Vzhledem k tomu, že souboru hrozila výrazná marodka (Jindra, Franc, Teslík si léčili zdravotní neduhy), ale nakonec chyběla jenom představitelka Boženy Benešové Monika Eberlová, se celá akce podařila nad očekávání.

Přišlo hodně diváků (téměř čtyři desítky), a to ještě pozvánka nebyla otištěna v novopackém měsíčníku Achát, takže v 18 hodin nebyla v knihovně jediná volná židle. Přípravu scény zvládnul opět Josef Jindra s kolektivem ochotných pomahačů, štafle dodala knihovna.

A pak už to šlo všechno jako na drátkách. Po úvodním slově Jany Benešové přišla na fiktivní poštu v Místku, kde úřadoval Vladimír Vašek (Václav Franc), Irma Geisslová (Hana Runčíková) se svojí působivou, ale přece jen trochu posmutnělou poezií, pro vojenské rekomando se dostavil Fráňa Šrámek (Josef Jindra) a svůj doutník si přišel vykouřit i S. K. Neumann (Bohumír Procházka), který přítomné častoval větou ze své básně: "Naučte se střílet!". V závěru, těsně před zavírací hodinou, na poštu dorazil ještě František Gellner (Václav Teslík), aby poslal svojí milé telegram, ale především navedl Vladimíra Vaška na pseudonym "Petr Bezruč" a vydání sbírky Slezské písně v čele s legendární básní Ostrava.

Podle ohlasů v publiku zanechal Bezruč i v Nové Pace dobrý dojem a závěrečná slova ředitelky knihovny Stáni Benešové, že LiS opět v Nové Pace rádi uvidí, zněla zcela jistě upřímně.

Představení mělo svoji dohru v restauraci U Rynku, kde herci probírali všechny klady a zápory bezručovského podvečera. Důležité je i závěrečné usnesení: Co kdybychom se na příštích Dnech poezie v listopadu 2008 představili s pásmem pracovně nazvaným Eros v naší literatuře (po případě v české či světové poezii)? LiSáci, popřemýšlejte o tom a hlavně pište, na jednom z letních stmeláčů by mohla být generálka.

Václav

P.S. Zájemci o DVD z našeho představení Poetika nad Rýmem, hlase se u Václava. Navíc i večer v Nové Pace nahrával Pavel Hons, takže pokud bude DVD i z této akce, dám v Kobře vědět.

SETKÁNÍ S IVONOU BŘEZINOVOU

Ve středu 30.ledna 2008 jsme na schůzce LiSu navázali na náš dávný zvyk, zvat si známé spisovatele. Využili jsme toho, že paní spisovatelka Ivona Březinová se účastnila ve dnech 30. a 31. ledna 2008 pasování prvňáčků na čtenáře v Knihovně Václava Čtvrka a na Prochorův návrh, Jana Benešová paní spisovatelku kontaktovala a ta souhlasila.

Takže si nejprve představme našeho hosta: (převzato z jejich stránek <http://www.ivonabrezinova.cz>).

Ivona Březinová - vystudovala gymnázium a Pedagogickou fakultu Univerzity J.E. Purkyně, obor český jazyk – dějepis, pracovala na katedře bohemistiky, po provdání do Prahy, kde se jí narodily dvě dcery, Tereza a Veronika, se začala věnovat psaní knížek pro děti a mladé čtenáře.

Vydala desítky knížek v různých nakladatelstvích, spolupracuje s Českým rozhlasem, vede semináře tvůrčího psaní na Literární akademii Josefa Škvoreckého, členka IBBY - Společnosti přátel knihy pro mládež a Obce českých spisovatelů. Získala řadu ocenění a její knihy jsou překládány např. do slovenštiny, angličtiny, polštiny, francouzštiny a třeba Velká dětská encyklopedie nebo Neotesánek slouží v česko-holandském překladu jako doplněk učebnice češtiny pro studenty v Nizozemí. Chronologický seznam všech jejich knih můžete najít na internetových stránkách, kde najdete i další informace o autorce.

Doufám, že přítomní LiSáci se mnou budou souhlasit, beseda byla zajímavá, přístup paní Březinové kolegiální, kamarádský. Představila nám současnou realitu vazeb mezi autorem, vydavatelem či nakladatelstvím. Její zkušenosti mnohým z nás ukázali, že autor, pokud chce uspět, se nemůže nechat odradit neúspěchem, ale jít si za svým cílem – viz její věta : **„Já věřím, že když člověk něco moc, ale opravdu moc chce, tak toho nakonec dosáhne.“**

Většinu z toho, co vyprávěla, bych podepsal a plně se s tím ztotožňuji. Nakonec jsem si díky jejímu vyprávění, uvědomil několik věcí, které jsem znal, ale nedokázal jsem je třeba tak jasně formulovat.

Myslím si, že bychom si měli, co vyprávět ještě dlouho, ale doufám, že se s Ivonou Březinovou ještě setkáme třeba v září v rámci pohádkového festivalu. Paní spisovatelka byla tak hodná, že rychle reagovala na moji žádost, aby pro Kobru odpověděla na jednu otázku. Takže děkuji nejen na zajímavou besedu, ale i za následné autorčino bezprostřední ohlédnutí za jičínskými akcemi. Václav

OTÁZKA PRO ... IVONU BŘEZINOVOU

Jak se Vám líbilo v Jičíně a na schůzce LiSu?

Jak se mi líbilo v Jičíně? Opravdu moc. Pasovat 200 (já jich stihla asi jen 150) prvňáčků na čtenáře, to člověk nedělá každý den. Ta jejich dychtivost člověka nabíjí. Ta chuť dostat pasovacímu slibu: Ve jménu pohádek a básní... Je pravda, že některým ten zážitek z pasování a pocit z toho, že jsou přijati do jakéhosi společenství, které pro ně musí být magické už svou velikostí, vydrží. Věřím tomu, že ano. Kdybych nevěřila, asi by mě psaní tolik nebavilo. Když by nebylo pro koho... Ale ono je. A bude.

Zvláštní bylo, že podobnou dychtivost jsem pak o pár hodin později cítila i v LiSu. A to bylo moc krásné. Vnímala jsem trpkost z mnoha odrazujících zkušeností. Taky ji znám. Sama na sobě jsem zažila, jak odmítnutí textů bolí. Víím, že většinu lidí překážky v jejich snažení spíš zaženou. Někdo se otočí a jde jinam. Jenže ti, pro které je psaní radost, zůstanou. A tady ta radost převažovala. Já věřím, že když člověk něco moc, ale opravdu moc chce, tak toho nakonec dosáhne. Je to moje vnitřní přesvědčení. Jít si za svým snem. Jen... někdy člověk nakonec ztratí víc než získá. Ale to už je věc každého z nás...

Ještě to ve mně doznívalo, když jsem se pak o půlnoci plížila setmělým schodištěm knihovny, sama v celé rozlehlé budově, a říkala jsem si, co tu vlastně dělám. Spím v knihovně ve spacáku, abych druhý den hned zrána mohla několika desítkám dětí podat svou knihu, která možná bude první, kterou si ve svém životě přečtou. A pak mi už po několikáté došlo, že právě tím se moje radost násobí. Uvědomila jsem si ji i na těch setmělých schodech. A dostala chuť něco udělat. Prostě něco.

V mezipatře nehybně seděl vodník a já jsem si vzpomněla, jak prý nedávno vyděsil mou kamarádku Petru Braunovou, když tu podobně jako já přespávala. No počkej, řekla jsem si v duchu s pomyšlením na Petřin děs.

Já si teď vezmu ručník a mýdlo a půjdu až úplně dolů do sklepa téhle velké budovy plné černých koutů a stínů, z nichž se vynořují vodníci, i když jen papíroví, projdu sklepením plným trubek a rozvodů a klidně, lážo plážo si tam v koupelně na sebe pustím teplou sprchu. Schválně, jestli bys tam šla, Petro...

Bylo zamčeno. Fakticky bylo zamčeno. Mříž, v které ještě v podvečer vězel visací zámek jen na půl žerdi, byla najednou nekompromisně neprostupná. Sklep byl nedobytný. A tedy i koupelna v něm. A já si zrovna tolik přála prověřit svou odvahu. Jako když děti

sbírají bobříky. Ale možná už je dneska nesbírají, nevím. Budu se muset na příští besedě poptat. Na besedách se dozvíte věci! Dneska mi jeden jičínský prvňáček řekl, že by chtěl být Krakonošem. No... a já chtěla být spisovatelkou.

Když člověk moc, ale opravdu moc chce... To bude legrace, až se to tomu klukovi vyplní.

Ivona Březinová

INFORMACE ZE SCHŮZKY LiSU – 30.LEDNA 2008

Schůzka LiSu se konala ve středu 30.ledna 2008 (přítomni: Pluhařová, Runčíková, Procházka, Zákoutská, Jebavá, Benešová, Zlatníková, Žantovský, Franc a host ze Slovenska Pavel Herbrych).

Na organizační záležitosti jsme měli hodinu, neboť v 18 hodin nás navštívila spisovatelka Ivona Březinová, se kterou jsme asi 2 hodiny diskutovali. Ale nyní k organizačním věcem:

Jana Benešová oznámila, že Vladimír Úlehla věnoval LiSu 500,- Kč na vydání almanachu. Panu Úlehlovi tímto děkujeme a doufáme, že mu při nějaké vhodné příležitosti (čtení atp.) budeme moci poděkovat osobně.

LiS se zapojí do akce Týden čtení, který se bude konat ve dnech 10. až 16.března 2008, a to akcí ve středu 12.března 2008 od 18 hodin. Připravte si ukázky z vlastní tvorby, se kterými byste chtěli vystoupit.

Byl přijat Prochorův návrh na zapojení LiSu do letošního ročníku Dny poezie, který se uskuteční v listopadu. Měl by být vytvořen z četby vlastních děl na téma „Eros v české literatuře.“

Je možno získat DVD z představení LiSu Poetika nad Rýmem, zájemci hlase se u France (zatím projevíli zájem Herbrych a Runčíková).

Ve dnech 18. až 20.dubna se koná další setkání CHOPOJ 2008 v Domažlicích, zájemci se přihlásí jednotlivě organizátorkám, uzávěrka je 31. března 2008 (další informace v Kobře nebo na našich internetových stránkách).

Prochor a Zlatníková informovali o záležitostech kolem prodeje zámku ve Starých Hradech.

Na závěr první části schůzky přečetla svůj první prozaický pokus Hanka Runčíková.

TERMÍNY AKCÍ A SCHŮZEK NA 1. POLOLETÍ ROKU 2008:

Pondělí 25. února v 17 hodin – vyhlášení Jivinského Štefana v Kopidlně

Středa 27. února v 17 hodin – schůzka LiSu, svoji tvorbu si připraví Zlata Zákoutská

Středa 12. března v 18 hodin – Týden čtení, spolek LiS se sejde již v 17 hodin

Sobota 5. dubna ve 13:30 hodin – Vyhlášení 7. ročníku soutěže Řehečská slepice 2008 (v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně)

Středa 9. dubna v 17 hodin – schůzka LiSu

Pátek 2. května asi v 17 hodin – předběžně stmeláč v Řehči se čtením z tvorby hetmana Ferdinanda Krasavce na návsi obce

Středa 21. května v 17 hodin – schůzka LiSu

Pátek 20. nebo 27. června v 18 hodin – stmeláč na cnalupě u Prochora

Termíny akcí se můžou změnit a budou upřesňovány na schůzkách, informace o změnách najdete na našich internetových stránkách!

Zapsal Václav

INFORMACE Z OBCE SPISOVATELŮ A ČASOPISU DOKOŘÁN

Novým předsedou Obce spisovatelů se stal po odstoupující Evě Kantůrkové od 1. února 2008 Vladimír Křivánek.

Obec spisovatelů nominovala Arnošťa Lustiga na Nobelovu cenu za literaturu pro rok 2008.

Další informace jakož i další čísla časopisu Dokořán lze stáhnout na stránkách Obce spisovatelů na internetu.

Václav

3. Chodské poetické jaro - CHOPOJ 2008

Milí příznivci psaného, čteného, recitovaného, nebude trvat dlouho, přijde duben, čas aprílového počasí i aprílových nálad. Proto vás oslovujeme nyní, v čase Lucinčiných státnic, ohledně již tradičního literárního setkání, tentokrátě opět v Domažlicích, tedy CHOPOJa.

Abychom v co největší možné míře zamezily právě těm aprílovým náladám, které snad nikterak nemohou tuto akci ohrozit. Vše se teprve rozjíždí, proto je jisté, že na překážky určitě narazíme. **Prozatímní datum je určen na 18.-20.4.2008.**

Hrubý program bude přibližný jako ty předešlé...V pátek příjezd, ubytování, večer zajištěna lahodná krmě i vydatný chutný mok. V sobotu prezentace klubu spojené s poznáním luk a hájů, slavnostní zakončení v restauraci, odjezdy (tik, kteří se pro ně rozhodnou, většinou litují!) Neděle už skutečně musíme, tedy - odjezdy. Přesné časy a místa vám samozřejmě ještě upřesníme!!!! Žádný strach:-)

Nutné je však eliminovat problém, který občas nastává, a to s přihlašování účastníků. Jsme přece jen díky uplynulým – již sedmi ročníkům - o nějakou tu zkušenost chytřejší, a proto: Každý účastník se musí přihlásit sám, popř. klub přihlásí své zástupce. Ale ne v jedné přihlášce, nýbrž v tom počtu, ve kterém přijedou. (Můžete to poslat jako přílohu, ať nemusíte trávit na internetu celý život a poslat najednou, až zjistíte všechny zájemce:-).

*** PŘIHLÁŠKA (VZOR!):

Jméno:

Název klubu:

Město:

Počet noclehu:

V jaké dny (Pa/So, So/Ne):

Příjezd: (napište, jestli přijedete nejspíš vlakem, autobusem, nebo autem) a kdy (stačí zatím přibližně čas a den, samozřejmě). KONTAKT: to je velice důležité, abych věděla, kam mam další informace posílat. Můžete napsat vlastní e-mail, nebo klubový e-mail (hromadný), popř.telefon, ale raději bych ten email. Bude to pro mě při rozesílání jednodušší. Pokud se budete přihlašovat přes SMS, pište to v pořadí, jak jsem to teď uvedla. A na začátek SMSky mi napište **př!** Chopoj: Lucie Popovicova, CHOFILIS Domažlice, ... A nezapomeňte uvést EMAIL (pokud jím disponujete;-)).

UPOZORNĚNÍ!!!!!! Uzávěrka přihlášek bude 31.3.2008 ve 23.59 hodin!!! Dobře si toto datum začervenejte v kalendáři.

Snad jsme na nic nezapomněly. Směle se tedy přihlašujte, ať víme, kolik těch prasat porazit a sudů s vínem a pěnivým mokem objednat ;-)

Až budete posílat přihlášky, prosím, pošlete v příloze i nějakou vaši tvorbu (pod kterou se PODEPIŠTE!!!). Jednu, dvě básničky, nějaké kratší, kdo píšete prózu, prosíme jen jednu, pokud máte nějakou maximálního rozsahu jedné A4, budu vám vděčná. Pokusím se udělat pár kopií, aby byly k dispozici všem na našem „bleším“ básnickém stolku :-)

Na vaše mejlíky se těší Lucka Popovičová leila.poe@post.cz, +420608420706 a Simona Váchalová simona.vachalova@seznam.cz +420720575011

PROCHOR JAKO SKŘÍTEK HAJAJA

Již popáté pasovala Knihovna Václava Čtvrťka prvňáčky z jičínských základních škol na nové čtenáře. Akce se konala koncem ledna u příležitosti předání prvního vysvědčení a účastnila se jí také spisovatelka Ivona Březinová. Krátký záznam z této akce můžete vidět na stránkách www.tvjicinsko.cz .

K mému překvapení jsem zjistil, že na akci se podílel také Bohumír Procházka v roli skřítky Hajaji, který dětem vypráví pohádky. A musím uznat, že to Prochorovi náramně slušelo.

Václav

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již dvanáctým rokem udělit

JIVÍNSKÉHO ŠTEFANA

Slavnostní předání se bude konat v historický den v pondělí 25. února 2008 od 17 hodin v sokolovně v Kopidlně. Prezence už od 16:15. Víťame tuto příležitost pro setkání lidí, kteří si mají co říci. Přijít může kdokoli. Potěší, když přinesete a vystavíte tu jakýkoli materiál o své bohulibé činnosti (fotografie, plakáty, noviny, publikace...). Zvláštní autobus z Jičína odjíždí od biografu v 16:15hod.

Štefanská komise & Nadační fond Jičín město pohádky & Knihovna Václava Čtvrťka Jičín & Prochoroviny

Spisovatelka Ivona Březinová přišla na schůzku LiSu 30.ledna 2008 a podělila se s námi o svoje zkušenostmi nejen se psaním, ale také s vydáváním knih. Její zkušenosti mnohým z nás ukázali, že autor, pokud chce uspět, se nemůže nechat odradit

neúspěchem, ale jít si za svým cílem – viz její věta : „**Já věřím, že když člověk něco moc, ale opravdu moc chce, tak toho nakonec dosáhne.**“

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 9. Číslo 2. Únor 2008.

(15. února 2008)

www.kobra.zde.cz